

Anafylaksi hos voksne og børn, erkendelse og behandling af			
Udgiver	Region Hovedstaden		
Dokumenttype	SP Sundhedsplatform	Version	1
Forfattere	Arbejdsgruppe under SFR Pædiatri og SFR Dermatologi-venerologi incl. Allergologi i Region Hovedstaden og Region Sjælland	Gældende fra	07-04-2017
Fagligt ansvarlig	Formandskabet for SFR Pædiatri og SFR Dermatologi-venerologi incl. Allergologi i Region Hovedstaden og Region Sjælland	Næste revision	06-04-2019
Ændringer			

Formål

Målgrupper og anvendelsesområde

Definitioner

Fremgangsmåde

Ansvar og organisering

Referencer

Bilag

Genveje til indhold

- [Symptomer og objektive fund](#)
- [Anafylaksi – mistænkes ved](#)
- [Differentialdiagnoser](#)
- [Undersøgelser](#)
- [Behandling](#)
- [Monitorering og opfølgning](#)

Formål

At understøtte ensartet erkendelse og behandling af anafylaksi hos voksne og børn.

[Tilbage til top](#)

Målgrupper og anvendelsesområde

Læger og sygeplejersker og andet sundhedspersonale i Region Hovedstaden og Region Sjælland.

Hvor ikke andet er specifieret, er behandlingen ens for voksne og børn.

[Tilbage til top](#)

Definitioner

Anafylaksi: Akut, livstruende tilstand, der skal erkendes hurtigt og straks behandles med adrenalin

i.m.

[Tilbage til top](#)

Fremgangsmåde

Anafylaksi er en akut, livstruende tilstand som ubehandlet kan progrediere til shock og død. Hurtig erkendelse og adækvat behandling er afgørende for prognosen. Fødevarer, lægemidler og insektgift er de hyppigste årsager til anafylaksi.

Symptomer og objektive fund

Anafylaksi mistænkes, når der i løbet af kort tid - sekunder til minutter, sjældent op til få timer - opstår progredierende symptomer fra hud og/eller slimhinder samt symptomer fra luftveje og/eller kredsløb og/eller mavetarmkanal.

Første tegn er ofte varmefornemmelse, universel intens kløe (eventuelt særligt i håndflader, fodsåler og behårede hudområder), rødmen (flushing), sygdomsfølelse, angst, trykken for brystet og takykardi.

Op imod 20 % af patienter med anafylaksi har ikke hudsymptomer.

Sjældnere kan eneste symptom være blodtryksfald.

Blodtrykket er ikke en følsom markør for kredsløbsfunktionen hos børn, da de i høj grad kan kompensere for et lavt slagvolumen med øgning af pulsen. Blodtryksfald er derfor et sent og meget alvorligt symptom hos mindre børn.

Ved hurtigt progredierende symptomer kan der være behov for adrenalin selv ved mildere symptomer.

Anafylaksi mistænkes ved:

1. Akut opstået:

- Hud og/eller slimhindesymptomer (generaliseret kløe, flushing, urticaria, angioødem) og
- Luftvejs- og/eller vejtrækningsproblemer (synkebesvær, hæshed, stridor, dyspnø, bronkospasme, cyanose, respirationsstop) eller
- Blodtryksfald (takykardi, synkope, konfusion, inkontinens, kollaps).

2. To eller flere af følgende symptomer, som opstår akut efter udsættelse for et sandsynligt allergen:

- Hud og/eller slimhinde-symptomer (generaliseret kløe, flushing, urticaria, angioødem).
- Luftvejs- og/eller vejtrækningsproblemer (synkebesvær, hæshed, stridor, dyspnø, bronkospasme, cyanose, respirationsstop).
- Blodtryksfald med ledsagesymptomer (takykardi, synkope, konfusion, inkontinens, kollaps).
- Svære gastrointestinale symptomer (krampagtige smerter, opkastning, diarré).

3. Blodtryksfald efter udsættelse for et for patienten kendt allergen:

- Børn: lavt systolisk blodtryk (under 70 mm Hg fra 1 måned til 1 år; under 70 mm Hg +

[2 x alder] fra 1 år til 10 år; under 90 mm Hg fra 11 år) eller over 30 % fald i systolisk blodtryk.

- Voksne: systolisk blodtryk under 90 mm Hg eller over 30 % fald i systolisk blodtryk.

Differentialdiagnoser

- Vasovagal reaktion karakteriseret ved hypotension, bradykardi, bleghed, koldsved og kvalme
- Hyperventilation
- Andre former for shock.

Undersøgelser

- Vurder Airways – Breathing – Circulation – Disability – Exposure (ABCDE)

Diagnosen anafylaksi stilles ud fra det kliniske billede.

Behandling

Ved anafylaksi responderer alle symptomer på adrenalin i.m., som er den **vigtigste behandling!**

Flowchart - Anafylaksi hos Voksne og børn se [bilag 1](#)

- Kald hjælp og bliv ved patienten.

Primær behandling

- Adrenalin autoinjektor (1 mg/ml) intramuskulært
 - Børn under 25 kg: 0,15 mg i.m.
 - Voksne og børn over/lig med 25 kg: 0,3 mg i.m.¹

1. Note: En adrenalindosis på 0,3 mg i.m. er sufficient i de fleste tilfælde.

Hos tunge voksne kan dosis øges til 0,3 mg x 2 eller 0,5 mg. Der findes ikke studier af effekt eller bivirkningsprofil for hverken 0,3 mg eller 0,5 mg adrenalin i. m.

- Adrenalin (1 mg/ml) intramuskulært i situationer, hvor optrukket adrenalin er umiddelbart tilgængeligt:
 - Børn under 25 kg: 0,01 mg/kg i.m. (maks. 0,25 mg i.m. per dosis)
 - Voksne og børn over/lig med 25 kg: 0,01 mg/kg i.m. (maks. 0,5 mg i.m. per dosis)

Adrenalin i.m. kan gentages efter behov med 5-10 min. interval, indtil symptomerne er svundet.

Der er ingen absolutte kontraindikationer for anvendelsen af adrenalin i.m.

Kun ved kardiovaskulær kollaps er der indikation for intravenøs behandling med fortyndet adrenalin, som kun bør administreres til monitorerede patienter af personale, som har kompetence og rutine i intravenøs adrenalin-administration.

Supplerende behandling efter vurdering

- Fjern eventuel udløsende årsag.
- Anbring patienten i liggende stilling med eleverede ben, hvis den respiratoriske tilstand tillader det, eller anbring patienten siddende med løftet overkrop ved besværet respiration.
- Etabler frie luftveje
- Ilt 5-10 l/min på maske
- I.v. adgang mhp. volumenerstatning ved cirkulatorisk instabilitet med hurtig indgift af NaCl

(krystallloid)

- Børn under 25 kg: 20 ml/kg bolus (kan gentages x 3 den første time)
- Voksne og børn over/lig med 25 kg: 500 ml bolus derefter 1-2 l i.v.

- Behandling ved primært astmasymptomer

Inhalation beta₂-agonist (f.eks. Salbutamol inhalationsvæske)

- Børn under 25 kg: 0,15-0,3 mg/kg (maks. 5 mg/dosis)
- Voksne og børn over/lig med 25 kg: 2,5-5 mg.

- Behandling ved primært larynxødem (inspiratorisk stridor)

Inhalation adrenalin (1 mg/ml) 1 mg i 4 ml isoton NaCl som supplement til systemisk adrenalinbehandling.

Yderligere behandling

- Antihistamin enkeltdosis (Clemastin)

- Børn under 25 kg: 0,025 mg/kg i.m./i.v.
- Voksne og børn over/lig med 25 kg: 2 mg i.m./i.v.

- Steroid enkeltdosis (Methylprednisolon)

- Børn under 25 kg: 2 mg/kg i.v.
- Voksne og børn over/lig med 25 kg: 80 mg i.v.

Overvej alternativt at give antihistamin og prednisolon p.o. ved hurtigt respons på primær behandling.

Ved mildere, ikke-livstruende symptomer kan afviges fra denne behandlingsvejledning.

Monitorering og opfølgning

Anafylaksipatienter med behov for adrenalin skal forblive i liggende stilling til tilstanden er stabiliseret og skal have målt puls, blodtryk og saturation regelmæssigt (i starten hver 5. min). Efter stabilisering hver 15-30 min. i 1-2 timer.

Patienten indlægges til observation og skal have været cirkulatorisk og respiratorisk stabil i minimum 8 timer før udskrivelsen. Børn indlægges ofte natten over.

Risikopatienter skal observeres under indlæggelse længere - det gælder:

- Mindre børn
- Alvorlig reaktion
- Reaktioner hos patienter med svær/ustabil astma
- Reaktioner med risiko for fortsat absorption af allergen
- Patienter med tidlige bifasisk reaktion
- Patienter, der udvikler reaktion om aftenen eller natten, eller som ikke vil være i stand til at reagere på en forværring, eller som bor alene
- Patienter, som opholder sig i områder med vanskelig tilgang til akutbehandling.

Diagnosen anafylaksi understøttes efterfølgende ved påvisning af forhøjet serum-tryptase (blodprøve), som tages 15 min. - 3 timer efter den allergiske reaktion. Den målte værdi ved reaktionen skal sammenlignes med basis-niveau ved opfølgende ambulant besøg. Selv stigning inden for normalområdet kan indikere anafylaksi.

Patienter med risiko for fornyet anafylaksi (ved reaktion på insektstik, fødevarer eller ukendt allergen) oplæres i brug af adrenalin autoinjektor før udskrivelse og medgives recept.

Ved udskrivelsen skal oplyses om risiko for senreaktion, og patienten kan evt. medgives antihistamin og prednisolon.

Alle patienter med anafylaksi skal henvises til allergiudredning.

Anbefaling om kommunikation og organisering af personale

På baggrund af reaktionens alvor er organisation og kommunikation mellem sundhedspersonale, som udfører anafylaksibehandling, af højeste vigtighed.

Anbefalinger:

- Et anafylaksiteam består af minimum én læge og to andre sundhedspersonaler.
- Den læge med bedst kendskab til patienten eller til behandling af anafylaksi udnævnes til team-leader.
- Alle har en veldefineret og for alle tydelig rolle (uddeles/påpeges ved start af behandling).
- Alle observationer og interventioner registreres skriftligt med angivelse af værdier og tidspunkter.
- Teamleder analyserer løbende situationen og argumenterer for interventioner over for de andre team-medlemmer.
- Al kommunikation foregår efter ”closed-loop” metoden (Sikker Mundtlig Kommunikation) hvilket omfatter at:
 - afsender giver en besked
 - modtager forstår budskabet og gentager dette
 - afsender anerkender og accepterer den forståede besked fra modtager.

[Tilbage til top](#)

Ansvar og organisering

- Hospitals- og sygehusdirektioner, samt centerledelser er ansvarlig for distribuering og formidling af vejledningen.
- Afdelings- og klinikledelser er ansvarlig for implementering af vejledningen herunder opdatering og at personalet er uddannet til at håndtere situationen.

[Tilbage til top](#)

Referencer

Evidens: Evidensen for anafylaksi-behandling er generelt beskeden. Denne vejledning er baseret på internationale retningslinjer tilpasset danske forhold og repræsenterer efter forfatternes opfattelse den mest rationelle måde at håndtere anafylaksi på.

- Simons FER, Ardusso LRF, Bilo MB et al. World Allergy Organization Guidelines for the Assessment and Management of Anaphylaxis. WAO Journal 2011;4:13-37.
- Simons FER, Ardusso LRF, Bilò MB et al. International consensus on (ICON) anaphylaxis. World Allergy Organization Journal 2014;7:9
- Muraro A, Roberts G, Worm M et al. Anaphylaxis: guidelines from the European Academy of Allergy and Clinical Immunology 2014;69:1026-45.
- Malling H-J, Skamstrup Hansen K, Garvey LH. Anafylaksi. Ugeskr Laeger 2014;176: V12130730
- Emergency treatment of anaphylactic reactions. Guidelines for healthcare providers. Resuscitation Council (UK). 2015.

[Tilbage til top](#)

Bilag

[!\[\]\(d0a1791f26d167e866e44ebbf83efebe_img.jpg\) Bilag 1 Flowchart - Anafylaksi hos voksne og børn](#)

[Tilbage til top](#)